

Środa, 10 marca 2021 r.

P9_TA(2021)0074

Wdrożenie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2021 r. w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) nr 305/2011 ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych (rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych) (2020/2028(INI))**

(2021/C 474/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych⁽¹⁾ (rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE⁽²⁾ (rozporządzenie w sprawie normalizacji),
- uwzględniając przeprowadzoną przez Komisję ocenę z dnia 24 października 2019 r. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych (SWD(2019)1770),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 24 października 2019 r. w sprawie wyników oceny odpowiedniości zadań określonych w art. 31 ust. 4, które są finansowane ze środków unijnych zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (COM(2019)0800),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 765/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93⁽⁴⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylającą decyzję Rady 93/465/EWG⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/515 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie wzajemnego uznawania towarów zgodnie z prawem wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 764/2008⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 października 2010 r. w sprawie przyszłości europejskiej normalizacji⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5.⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30.⁽⁵⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82.⁽⁶⁾ Dz.U. L 91 z 29.3.2019, s. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 56.

Środa, 10 marca 2021 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 listopada 2016 r. zatytułowany „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków” (COM(2016)0860),
  - uwzględniając Europejski Zielony Ład (COM(2019)0640),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 marca 2020 r. zatytułowany „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy” (COM(2020)0098),
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu, art. 1 ust. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy i załącznik 3 do tej decyzji,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A9-0012/2021),
- A. mając na uwadze, że przemysł budowlany zapewnia bezpośrednio 18 milionów miejsc pracy w Europie i generuje 9 % PKB⁽⁸⁾;
- B. mając na uwadze, że celem rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych jest usunięcie barier technicznych w handlu tymi wyrobami z myślą o poprawie ich swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym, a jednocześnie dopilnowanie, by nadawały się do zamierzonego zastosowania i spełniały deklarowane właściwości użytkowe, przy uwzględnieniu aspektów zdrowotnych, środowiskowych i dotyczących bezpieczeństwa w związku z ich użytkowaniem, niezależnie od miejsca produkcji;
- C. mając na uwadze, że europejski system regulacji technicznych i normalizacji okazał się być czynnikiem pobudzającym konkurencyjność i innowacje, a jednocześnie przyczyniającym się do poprawy bezpieczeństwa konsumentów i obniżenia liczby wypadków, dzięki czemu normy europejskie stanowią globalny punkt odniesienia;
- D. mając na uwadze problemy wynikające z powolnego przyjmowania norm zharmonizowanych i braku odniesień do nich, ponieważ proces przyjmowania nie nadała za przemianami zachodzącymi w sektorze, co powoduje niepewność wśród przedsiębiorstw; mając na uwadze, że brak norm zharmonizowanych i niekompletny charakter istniejących norm przyczyniły się do wprowadzenia dodatkowych wymogów krajowych dotyczących wyrobów budowlanych, co stwarza przeszkody dla ich swobodnego przepływu na jednolitym rynku; mając na uwadze, że wymogi te mogą mieć negatywny wpływ na konsumentów i na wywiązywanie się przez państwa członkowskie z obowiązków w zakresie bezpieczeństwa strukturalnego, zdrowia i ochrony środowiska, na inne kwestie związane z budownictwem i na ochronę konsumentów;
- E. mając na uwadze, że wprowadzane przez państwa członkowskie przepisy dotyczące obiektów budowlanych powinny być formułowane i egzekwowane w taki sposób, aby zagwarantować bezpieczeństwo pracowników i konsumentów oraz aby nie szkodzić środowisku naturalnemu, co może również wpłynąć na wymogi dotyczące wyrobów budowlanych;
- F. mając na uwadze, że koszty przestrzegania rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, ponoszone głównie przez producentów, stanowią od 0,6 % do 1,1 % obrotów sektora budowlanego, co może być bardzo uciążliwe dla MŚP;
1. z zadowoleniem przyjmuje dokonaną przez Komisję ocenę rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych oraz jego bieżący przegląd, których celem jest usunięcie pozostałych barier na rynku wewnętrznym wyrobów budowlanych oraz przyczynienie się do realizacji celów Europejskiego Zielonego Ładu i planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, przy jednoczesnym uwzględnieniu rozwoju technologicznego i innowacji;
  2. zwraca uwagę na szczególnie charakter rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, które różni się od ogólnych zasad nowych ram prawnych, przede wszystkim dlatego, że nie harmonizuje żadnych szczegółowych wymogów ani minimalnych poziomów bezpieczeństwa w odniesieniu do wyrobów budowlanych, lecz jedynie określa wspólną terminologię techniczną, która jest jednakowa dla wszystkich wyrobów budowlanych objętych zakresem zastosowania rozporządzenia oraz służy do oceny właściwości użytkowych wyrobów budowlanych w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk określonych w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych;
  3. podkreśla, że obecne rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych zapewnia swobodny przepływ wyrobów budowlanych w obrębie Unii, podczas gdy państwa członkowskie zachowują kontrolę nad przepisami dotyczącymi obiektów budowlanych; zauważa w związku z tym, że zgodnie z przepisami państw członkowskich obiekty budowlane muszą być projektowane i wykonywane w taki sposób, by nie zagrażały bezpieczeństwu ludzi, zwierząt domowych ani mieniu oraz by nie wywierały szkodliwego wpływu na środowisko; zwraca uwagę, że właściwości użytkowe wyrobów stanowiących element obiektów budowlanych zasadniczo wpływają na przepisy budowlane wprowadzane na szczeblu państw członkowskich;

⁽⁸⁾ Komisja Europejska, „Europejski sektor budowlany – globalny partner”, 2016.

Środa, 10 marca 2021 r.

Wspólna terminologia techniczna, w tym normy

4. zauważa, że wspólną terminologię techniczną wprowadzoną w rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych określono zgodnie z europejskimi normami zharmonizowanymi oraz europejskimi dokumentami oceny w odniesieniu do wyrobów nieobjętych normami zharmonizowanymi lub nieobjętych nimi w pełni w celu uwzględnienia wymogów państw członkowskich dotyczących właściwości użytkowania; uznaje, że Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) i Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC) stanowią organizacje właściwe do opracowywania norm zharmonizowanych, podczas gdy Europejska Organizacja Aprobata Technicznych (EOTA) i jednostki ds. oceny technicznej (JOT) są odpowiedzialne za przygotowanie europejskich dokumentów oceny;
5. zwraca uwagę, że w przeciwieństwie do innych przepisów nowych ram prawnych stosowanie norm zharmonizowanych w ramach rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych jest obowiązkowe, co wymaga skutecznego systemu ich przyjmowania w celu zaspokojenia potrzeb sektora i uwzględnienia jego najskuteczniejszych praktyk, umożliwienia innowacji, nadążenia za rozwojem technologicznym, zapewnienia jasności prawa i równych warunków działania dla MSP oraz zaspokojenia potrzeb regulacyjnych państw członkowskich; w tym celu wzywa Komisję do zapewnienia aktywnego zaangażowania sektora i właściwych zainteresowanych stron, aby nowe normy były jak najbardziej adekwatne; zwraca uwagę na znaczenie aktywnego udziału państw członkowskich w procesie normalizacji;
6. wyraża zaniepokojenie, że z 444 istniejących norm zharmonizowanych dotyczących wyrobów budowlanych tylko 12 wydano po przyjęciu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych; uważa, że czas potrzebny do opracowania i publikacji odniesień do norm, zaległości w przeglądzie i aktualizacji już istniejących norm (dorobek prawny rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych), brak jasności obecnych ram prawnych, a także brak produktywnego dialogu pomiędzy wszystkimi partnerami, którzy są obecnie zaangażowani w ten proces, należą do najistotniejszych problemów związanych z wdrażaniem rozporządzenia;
7. zwraca uwagę, że znaczna liczba norm nie obejmuje w pełni wszystkich podstawowych wymogów koniecznych do wykorzystywania wyrobów budowlanych w obiektach budowlanych; wyraża zaniepokojenie, że ten niepełny charakter harmonizacji doprowadził częściowo do powstania dodatkowych wymogów krajowych i obowiązkowych znaków krajowych dla wyrobów budowlanych, co skutkuje nieuzasadnionymi barierami, rozdrobnieniem i osłabieniem rynku wewnętrznego oraz powoduje brak pewności prawa dla przedsiębiorstw, przedsiębiorstw budowlanych, wykonawców, urbanistów i architektów oraz stwarza potencjalne zagrożenia dla bezpieczeństwa obiektów budowlanych;
8. pilnie wzywa Komisję, by znalazła szybkie i realne rozwiązanie w celu usprawnienia procesów standaryzacji i nadrobienia zaległości w zakresie norm, do których nie opublikowano odniesień; w związku z tym popiera połączenie środków krótkoterminowych w celu usunięcia zaległości i braków regulacyjnych ze środkami długoterminowymi w celu usprawnienia procesu definiowania wspólnej terminologii technicznej za pośrednictwem kompleksowych norm zharmonizowanych;
9. wskazuje, że należy uwzględnić problemy związane z opracowywaniem norm zharmonizowanych na wszystkich etapach procesu przygotowawczego; wzywa Komisję, by w tej fazie przygotowawczej prowadziła ściśle konsultacje z wszystkimi właściwymi zainteresowanymi stronami zgodnie z rozporządzeniem w sprawie normalizacji, oraz podkreśla znaczenie wyważonej reprezentacji, przejrzystości i otwartości wszystkich zaangażowanych stron dla znalezienia wykonalnego rozwiązania; podkreśla potrzebę zapewnienia wysokiej jakości wniosków o normalizację składanych przez Komisję oraz konieczność opracowania jasnych i pragmatycznych wytycznych; ponadto zachęca Komisję do opracowania kompleksowych i horyzontalnych wytycznych dla organów normalizacyjnych, opisujących strukturę i wymogi wnioskowanej normy; proponuje ustanowienie jasno określonych ram czasowych dla Komisji w celu przeprowadzenia oceny przygotowanych norm oraz jednoznacznych terminów dla wszystkich stron w celu zapewnienia dalszego przeglądu w przypadku stwierdzenia niezgodności z danym wnioskiem o normalizację lub rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych; uważa, że ważne jest bardziej precyzyjne określenie zakresu norm, aby zapewnić producentom jasne wytyczne przy deklarowaniu, że ich wyroby wchodzą w ten zakres;
10. uważa, że ze względu na obowiązkowy charakter norm w kontekście rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych i fakt, iż są one uznawane za część prawodawstwa Unii, teksty wydanych norm zharmonizowanych powinny być dostępne we wszystkich językach Unii; podkreśla, że należy zapewnić dostępność wysokiej jakości tłumaczenia bez generowania dodatkowych kosztów i zwiększyć zaangażowanie krajowych organów normalizacyjnych w proces tłumaczenia; wzywa Komisję do dalszego wspierania i upraszczania uzgodnień finansowych dotyczących tłumaczenia norm zharmonizowanych;
11. wyraża zaniepokojenie, że chociaż w rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych uwzględniono alternatywną ścieżkę dla wyrobów nieobjętych normami zharmonizowanymi lub nieobjętych nimi w pełni, aby umożliwić wprowadzanie do obrotu produktów innowacyjnych, zdecydowana większość europejskich dokumentów oceny nie dotyczy produktów innowacyjnych;
12. uważa zatem, że obecne słabe wyniki systemu normalizacji są jednym z czynników prowadzących do coraz częstszego korzystania ze ścieżki EOTA jako alternatywnego środka normalizacji;

Środa, 10 marca 2021 r.

13. wskazuje na długi czas trwania i wysoki koszt ścieżki EOTA, która nie jest przyjazna dla MŚP i w większości przypadków jest dostępna tylko dla dużych graczy rynkowych; podkreśla, że niezależnie od potrzeby ogólnych ulepszeń procesu normalizacji obecna procedura opracowywania europejskich dokumentów oceny może być pomocna jako dodatkowy środek zachęcający do rozwoju innowacyjnych produktów i udziału MŚP, ale musi również uwzględniać cel producentów dotyczący jak najszybszego wprowadzania do obrotu innowacyjnych wyrobów, przy jednoczesnym poszanowaniu unijnych wymogów dotyczących produktów, i nie powinna być postrzegana jako stała alternatywa dla systemu normalizacji;

14. podkreśla, że wspólna terminologia techniczna może pomóc w promowaniu gospodarki o obiegu zamkniętym, ponieważ umożliwia spójne deklaratowanie właściwości użytkowych wyrobów budowlanych; uważa, że należy zwracać większą uwagę na normy, które mogą pomóc w promowaniu gospodarki o obiegu zamkniętym w Europie;

Oznakowanie CE i deklaracja właściwości użytkowych

15. zauważa, że oznakowanie CE jest środkiem, dzięki któremu wyroby budowlane legalnie wprowadzone do obrotu w jednym państwie członkowskim mogą być wprowadzane do obrotu na terytorium dowolnego innego państwa członkowskiego; jest jednak zaniepokojony faktem, że ponieważ oznakowanie CE w ramach rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych różni się od innych przepisów nowych ram prawnych, ponieważ odnosi się jedynie do właściwości użytkowych wyrobu, a nie świadczy o jego zgodności z konkretnymi wymogami, taka różnica w podejściu w stosunku do innych przepisów nowych ram prawnych może spowodować dezorientację w odniesieniu do oznakowania CE i obniżyć jego wartość; wskazuje w związku z tym na nakładanie się na siebie informacji wymaganych przez oznakowanie CE i deklarację właściwości użytkowych; uważa, że to powielanie powoduje dodatkowe niepotrzebne obciążenia administracyjne i koszty dla przedsiębiorstw oraz że należy je zlikwidować, w tym dzięki szerszemu zastosowaniu rozwiązań cyfrowych;

16. ubolewa, że oznakowanie CE w ramach rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych jest błędnie rozumiane jako znak jakości i że nie określa, czy dany wyrób budowlany jest bezpieczny lub może być wykorzystywany w obiektach budowlanych; uważa, że wymagane są dalsze rozwiązania, aby zapewnić użytkownikom końcowym precyzyjne i jasne informacje na temat charakteru oznakowania CE, w odniesieniu do bezpieczeństwa wyrobów budowlanych oraz ich zgodności z krajowymi wymogami dotyczącymi bezpieczeństwa budynków i obiektów budowlanych;

17. wzywa Komisję, by w następstwie oceny skutków i oceny potrzeb regulacyjnych Unii i państw członkowskich co do poszczególnych kategorii wyrobów rozważyła i gruntownie oceniła możliwość stopniowego wzmocnienia rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych dzięki włączeniu do niego dodatkowych obowiązków informacyjnych i wymogów dotyczących właściwości użytkowych w odniesieniu do aspektów zdrowotnych, środowiskowych i dotyczących bezpieczeństwa; ponadto wzywa Komisję do oceny, które podejście byłoby skuteczne w odniesieniu do rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych;

18. odnotowuje brak cyfryzacji w sektorze budowlanym oraz podkreśla znaczenie pełnego wykorzystywania technologii cyfrowych, co pozwoliłoby przekazywać podmiotom gospodarczym i użytkownikom końcowym jasne, przejrzyste i wiarygodne informacje, uwzględnić nakładanie się wymogów dotyczących informacji oraz umożliwiłoby organom nadzoru rynku skuteczniejsze prowadzenie działań; wzywa Komisję do oceny korzyści wynikających ze stosowania takich technologii oraz do opracowania rozwiązań służących inteligentnej integracji istniejących danych, które mogą być wykorzystywane w różnych systemach informatycznych;

19. uważa, że rozwiązania cyfrowe mogłyby zwiększyć przejrzystość rynku wyrobów budowlanych oraz zapewnić dokładność i wiarygodność informacji zawartych w deklaracji właściwości użytkowych, a także ułatwić porównywalność wyrobów budowlanych na podstawie deklarowanych właściwości użytkowych, takich jak bezpieczeństwo i efektywność środowiskowa, tym samym umożliwiając podmiotom gospodarczym i użytkownikom końcowym korzystanie z informacji dostarczanych przez producentów oraz szybką ocenę i porównywanie wymogów dotyczących obiektów budowlanych z informacjami zawartymi w deklaracji właściwości użytkowych;

20. podkreśla potrzebę zwiększania wiedzy podmiotów gospodarczych, w szczególności MŚP i mikroprzedsiębiorstw, na temat oznakowania CE i deklaracji właściwości użytkowych, w tym za pośrednictwem jednolitego portalu cyfrowego; uważa, że takie podejście zwiększyłoby zaufanie do harmonizacji na poziomie unijnym i jakości norm zharmonizowanych oraz pomogłoby zmniejszyć rozdrobnienie jednolitego rynku; podkreśla istotną rolę krajowych punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych w informowaniu podmiotów gospodarczych o stosowaniu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych oraz w przekazywaniu wiarygodnych informacji o obowiązujących na terytorium danego państwa członkowskiego przepisach dotyczących wymogów dla obiektów budowlanych mających zastosowanie do zamierzonego zastosowania poszczególnych wyrobów budowlanych; proponuje podjęcie dalszych działań w celu zwiększenia wiedzy na temat istnienia tych punktów kontaktowych, ponieważ w 2018 r. wiedziało o nich tylko 57 % zainteresowanych stron;

Środa, 10 marca 2021 r.

Nadzór rynku

21. jest zaniepokojony faktem, że nadzór rynku w odniesieniu do wyrobów budowlanych jest postrzegany przez branżę jako niewystarczający i nieskuteczny; podkreśla, że taka sytuacja osłabia równe warunki działania dla podmiotów gospodarczych, które przestrzegają przepisów, a działa na korzyść nieuczciwych handlowców, którzy tego nie robią; zwraca uwagę, że słaby i niekonsekwentny nadzór rynku może prowadzić do zwiększenia liczby wyrobów, które nie spełniają deklarowanych właściwości użytkowych, i stanowić zagrożenie dla użytkowników końcowych;
22. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia rozporządzenia (UE) 2019/1020, którego celem jest wzmocnienie nadzoru rynku w odniesieniu do produktów objętych unijnymi przepisami harmonizacyjnymi, w tym rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych, i w którym określono ramy współpracy z podmiotami gospodarczymi; w tym kontekście podkreśla potrzebę spójnego, zharmonizowanego i jednolitego egzekwowania nowych zasad przez krajowe organy nadzoru rynku oraz ścisłej współpracy transgranicznej w celu zapewnienia równych warunków działania w sektorze budowlanym oraz uczciwej konkurencji na rynku unijnym;
23. przypomina, że na mocy rozporządzenia (UE) 2019/1020 państwa członkowskie muszą zapewnić organom nadzoru rynku niezbędne zasoby finansowe, kadrowe i techniczne, w tym dopilnować, by organy te dysponowały wystarczającą wiedzą fachową i kompetencjami; zachęca państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy między ich organami nadzoru rynku, w tym na szczeblu transgranicznym, oraz do zwiększenia liczby, efektywności i skuteczności kontroli, aby umożliwić identyfikowanie wyrobów budowlanych, które nie są zgodne z deklarowanymi właściwościami użytkowymi, oraz zapobiegać obrotowi nimi na jednolitym rynku;
24. wzywa Komisję do szybkiego przyjęcia aktów wykonawczych na mocy rozporządzenia (UE) 2019/1020 w celu dalszego dostosowania działań organów nadzoru rynku przez określenie jednolitych warunków kontroli, kryteriów określania częstotliwości kontroli oraz liczby próbek poddawanych kontroli w odniesieniu do niektórych produktów lub kategorii produktów, a także przez ustanowienie poziomów odniesienia i technik kontroli zharmonizowanych produktów, w tym wyrobów budowlanych, z uwzględnieniem specyfiki odpowiednich sektorów oraz wpływu na zmienione rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych; zwraca uwagę na istotną rolę Unijnej Sieci ds. Zgodności Produktów i grup współpracy administracyjnej w zapewnianiu zorganizowanej koordynacji i współpracy między organami egzekwowania prawa państw członkowskich a Komisją oraz w usprawnianiu praktyk nadzoru rynku w celu zwiększenia ich skuteczności;
25. uważa, że krajowe organy nadzoru rynku odpowiedzialne za wyroby budowlane powinny ściśle współpracować z krajowymi organami nadzoru budowlanego w celu zapewnienia zróżnicowanego podejścia do oceny zgodności wyrobów budowlanych stosowanych w obiektach budowlanych z deklarowanymi właściwościami użytkowymi lub zamierzonym zastosowaniem, a także w celu zapewnienia ich zgodności z przepisami budowlanymi, gwarantując tym samym ochronę zdrowia i bezpieczeństwa pracowników mających do czynienia z wyrobami budowlanymi oraz użytkowników obiektów budowlanych;
26. podkreśla, że państwa członkowskie powinny przejmować odpowiedzialność przy wprowadzaniu krajowych przepisów dotyczących obiektów budowlanych, w tym wymogów dotyczących bezpieczeństwa podczas budowy, konserwacji i rozbiórki obiektów budowlanych, oraz uwzględniać inne aspekty ważne z punktu widzenia interesu publicznego, takie jak zdrowie, bezpieczeństwo i ochrona pracowników oraz ochrona środowiska;
27. zwraca uwagę na wzrost sprzedaży przez internet w sektorze budowlanym; podkreśla, że aby zapewnić zgodność wyrobów budowlanych znajdujących się w obiegu na jednolitym rynku z ich deklarowanymi właściwościami użytkowymi lub zamierzonym zastosowaniem, niezależnie od ich pochodzenia, konieczny jest skuteczny nadzór rynku w odniesieniu do wyrobów budowlanych sprzedawanych w internecie, zwłaszcza tych nabywanych od podmiotów gospodarczych spoza UE, ponieważ mogą być niezgodne z prawodawstwem Unii i w związku z tym wpływać na jakość i bezpieczeństwo obiektów budowlanych; podkreśla rolę, jaką mogłyby odegrać w tym względzie internetowe platformy handlowe;
28. podkreśla znaczenie zapewnienia jednolitej skuteczności jednostek notyfikowanych przeprowadzających oceny właściwości użytkowych wyrobów budowlanych, tak aby ich funkcje były wykonywane na tym samym poziomie i na tych samych warunkach; w związku z tym zwraca uwagę na rolę unijnych jednostek badawczych wprowadzonych rozporządzeniem (UE) 2019/1020 w przyczynianiu się do zwiększenia zdolności laboratoriów, a także w zapewnianiu wiarygodności i spójności badań do celów nadzoru rynku we wszystkich państwach członkowskich;
29. podkreśla, że należy usprawnić przekazywanie i wymianę informacji na temat potencjalnie niebezpiecznych substancji w wyrobach budowlanych oraz zacieśnić współpracę z bazami danych Europejskiej Agencji Chemikaliów, zgodnie z obecnym prawodawstwem;
30. wzywa Komisję do dalszego skutecznego monitorowania i usuwania nieuzasadnionych barier na rynku wewnętrznym, wynikających z krajowych środków regulacyjnych; podkreśla potrzebę pogłębionego dialogu i współpracy między Komisją a państwami członkowskimi w celu zwalczania praktyk utrudniających swobodny przepływ wyrobów budowlanych na rynku wewnętrznym, takich jak dalsze stosowanie krajowych znaków towarowych i dodatkowych certyfikatów dla wyrobów budowlanych;

Środa, 10 marca 2021 r.

Zrównoważony charakter wyrobów budowlanych

31. podkreśla ogólną potrzebę przejścia na bardziej zrównoważoną gospodarkę o obiegu zamkniętym w zakresie zaopatrzenia, produkcji, ponownego wykorzystania i recyklingu wyrobów budowlanych oraz ich wykorzystywania w obiektach budowlanych; podkreśla potrzebę poprawy zrównoważonego charakteru wyrobów budowlanych oraz dostępności wtórnych i odnawialnych produktów i materiałów na rynku;

32. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje cel Komisji, jakim jest uczynienie sektora budowlanego bardziej zrównoważonym dzięki uwzględnieniu w przeglądzie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych właściwości użytkowych tych wyrobów pod względem zrównoważonego rozwoju, zgodnie z zapowiedzią zawartą w planie działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym; popiera zobowiązanie Komisji do dostosowania i uspołnienia prawodawstwa dotyczącego wyrobów budowlanych z horyzontalną polityką w dziedzinie ochrony środowiska;

33. wzywa Komisję, by rozważyła włączenie niektórych wymogów dotyczących efektywności środowiskowej i kryteriów zrównoważonego rozwoju w całym cyklu życia produktów do norm zharmonizowanych dla określonych kategorii wyrobów na mocy rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, a jednocześnie uwzględniła zmiany rynkowe i technologiczne oraz krajowe wymogi regulacyjne dotyczące sektora budowlanego lub polityki w zakresie budynków, aby zapewnić producentom jednolite ramy oceny i testowania wyrobów w przypadku ustanowienia odpowiednich wspólnych wymogów zgodności; podkreśla, że obecne podstawowe wymogi dotyczące obiektów budowlanych określone w rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych mogą już stanowić podstawę przygotowania mandatów normalizacyjnych i zharmonizowanych specyfikacji technicznych w odniesieniu do efektywności środowiskowej i zrównoważonego charakteru wyrobów budowlanych; podkreśla znaczenie właściwej oceny kategorii wyrobów, do których takie wymogi miałyby zastosowanie, oraz potrzebę zaangażowania w proces oceny wszystkich zainteresowanych stron; podkreśla, że nie powinno to prowadzić do wzrostu cen wyrobów budowlanych;

34. wzywa Komisję do oceny, jak rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych mogłoby wspierać obieg zamknięty tych wyrobów, w tym wyrobów ponownie wykorzystywanych lub poddawanych regeneracji bądź wytwarzanych z materiałów pochodzących z recyklingu; podkreśla, że będzie to wymagało wiarygodnych danych dotyczących wcześniejszego wykorzystania wyrobów budowlanych, z uwzględnieniem związanych z tym potencjalnych kosztów; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje cel Komisji, jakim jest ustanowienie wspólnej europejskiej przestrzeni danych na potrzeby inteligentnych aplikacji dla gospodarki o obiegu zamkniętym, zawierającej dane dotyczące informacji o produkcie⁽⁹⁾;

Szczegółowe zalecenia dotyczące przeglądu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych

35. podkreśla potrzebę zapewnienia odpowiedniego zaangażowania wszystkich zainteresowanych stron w proces konsultacji i oceny; podkreśla znaczenie szeroko zakrojonej oceny skutków możliwych opcji regulacyjnych; podkreśla potrzebę zapewnienia równych warunków działania i zmniejszenia obciążeń administracyjnych w przepisach dotyczących wyrobów budowlanych dla wszystkich przedsiębiorstw, a zwłaszcza MSP, a jednocześnie uwzględnienia nowych modeli biznesowych oraz uczciwej konkurencji na szczeblu globalnym; w związku z tym wzywa do dalszego wyjaśnienia i usprawnienia uproszczonych procedur dla mikroprzedsiębiorstw;

36. podkreśla, że należy unikać powielania przepisów oraz zapewnić spójność zmienionego rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych z obowiązującym prawodawstwem i przyszłymi inicjatywami ustawodawczymi; wzywa zatem Komisję do wyjaśnienia związku rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych z powiązаныmi przepisami dotyczącymi rynku wewnętrznego, takimi jak dyrektywa w sprawie ekoprojektu⁽¹⁰⁾, rozporządzenie ustanawiające ramy etykietowania energetycznego⁽¹¹⁾, dyrektywa ramowa w sprawie odpadów⁽¹²⁾ oraz dyrektywa w sprawie wody pitnej⁽¹³⁾, aby uniknąć możliwego powielania przepisów, oraz w razie konieczności do uproszczenia odpowiednich przepisów, aby zapewnić przedsiębiorstwom jasność prawa;

37. podkreśla, że wszelki przegląd rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych powinien być zgodny z zasadami i celami rozporządzenia w sprawie normalizacji w odniesieniu do przygotowywania norm zharmonizowanych w celu zapewnienia ich przejrzystości i jakości; podkreśla, że taki przegląd powinien zapewnić odpowiednie zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron oraz uwzględnienie potrzeb regulacyjnych państw członkowskich;

38. podkreśla potrzebę zapewnienia w okresie przejściowym jasności prawa w odniesieniu do jakiegokolwiek przeglądu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych i przeglądu związanego z nim dorobku prawnego, aby uniknąć próżni prawnej i umożliwić sprawne przejście od obowiązujących do nowych przepisów;

⁽⁹⁾ Zgodnie z planem działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 1.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32.

Środa, 10 marca 2021 r.

39. wyraża zaniepokojenie, że wszelkie zmiany rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, a w szczególności przegląd jego dorobku prawnego, zajmą dużo czasu, podczas gdy producenci, przedsiębiorstwa budowlane, wykonawcy, urbaneści, architekci i inni użytkownicy końcowi potrzebują natychmiastowych rozwiązań w celu przeciwdziałania brakowi pewności prawa wynikającemu m.in. z braku uaktualnionych norm zharmonizowanych oraz luk regulacyjnych; wzywa Komisję do zajęcia się tymi kwestiami w ramach oczekiwanego przeglądu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, w tym do znalezienia rozwiązania, które pomoże poradzić sobie z pilnymi wyzwaniami prawnymi i technicznym;

40. apeluje o ambitny przegląd rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, aby stworzyć solidne ramy regulacyjne bazujące na skutecznych, łatwych do egzekwowania i zharmonizowanych zasadach;

o

o o

41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz państwom członkowskim.
